

149, 5. 6. मिथ्योपयोजित 113, 10. मिथ्यैव व्यसनं वदति मृगयाम् ÇĀK. 38. कथम् — मयि मिथ्या प्रवर्तते ungebührlich MBH. 3, 2414. Spr. 3908. falsch so v. a. nicht der Wahrheit gemäss, unwahr, lügnerisch: मिथ्या-भिज्ञता PRAB. 23, 15. Verz. d. Oxf. H. 282, b, 27. शंसा H. 270. विनीतः M. 4, 196. AK. 2, 7, 52. गोप्रदानेन मिथ्या च ब्राह्मणोभ्यो महामखे d. i. das Versprechen, aber nicht das wirkliche Schenken MBH. 13, 332. न तन्मिथ्या — भविष्यति so v. a. das wird wohl wahr sein 8, 7414. एव मेव — नात्र मिथ्यास्ति किञ्चित् 13, 2247. सत्यं ते प्रतिज्ञानामि नात्र मिथ्या कथं च न 14, 1670. mit वद्, वच्, ब्रू eine falsche Aussage thun, lügen, vorgeben M. 8, 59. ÇĀK. 125. RAGH. 17, 42. KATHĀS. 23, 8. 27, 186. 39, 208. 49, 101. PAÑĀT. 9, 1. Schol. zu KĀTJ. Çr. 5, 5, 9. नैव ज्ञातु भवे-न्मिथ्या (वाक्यम्) sich als unwahr erweisen SĀV. 6, 14. MBH. 3, 2548. ब्रह्म स्वमायावशान्मिथ्यैव जगदाकारिण कल्पते so v. a. scheinbar MADHUS. in Ind. St. 1, 23, 22. ०मनोरम MAITRĀJUP. 4, 2. ohne wahren Zweck, für Nichts und wieder Nichts: ०प्रयुक्त (मल) ÇIKSHĀ in Nir. Einl. XIX. यदङ्कारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे । मिथ्यैव व्यवसायस्ते प्रकृति-स्त्वा नियोद्यति BHAG. 18, 59. KATHĀS. 30, 107. 49, 100. BHĀṬ. 8, 44. Substantivirt und personificirt ist Mithjā die Gattin Adharma's BRAHMAVAIV. P., PRAKRITIKH. 1 und KALKI-P. 1 im ÇKDR. — Vgl. झ०. मिथ्याकर्मन् (मि० + क०) n. Verfehlung ÇAT. Br. 3, 2, 2, 23. मिथ्याकोप (मि० + कोप) m. ira simulata VET. in LA. (II) 7, 17. मिथ्याक्रय (मि० + क्रय) m. ein falscher Preis Spr. 1813. PAÑĀT. 7, 16. मिथ्याग्रह (मिथ्या + ग्रह oder आग्रह) m. zweckloses Bestehen auf Etwas, unnütze Hartnäckigkeit PAÑĀT. 206, 11. मिथ्याचर्षा (मि० + च०) f. Heuchelei HALĀS. 4, 55. 1. मिथ्याचार (मिथ्या + आ०) m. unrichtiges Verhalten, — Verfahren: सू-त्तिकायाः SUÇR. 1, 370, 5. 2, 314, 7. 394, 12. 396, 8. ÇĀRṅG. SĀṂH. 3, 1, 22. 2. मिथ्याचार (wie eben) adj. verkehrt verfahren BHAG. 3, 6. = कपटा-चार, दाम्भिक ÇRIDHARASY. zu d. St. im ÇKDR. simulator sanctitatis SCHL. मिथ्याज्ञल्पित (मि० + ज्ञ०) n. verkehrtes —, falsches Gerede PAÑĀT. 133, 4. मिथ्याज्ञान (मि० + ज्ञान) n. falsche Auffassung, Irrthum TARKAS. 52. विपर्ययो मिथ्याज्ञानमतद्रूपप्रतिष्ठम् JOGAS. 1, 8. NILAK. 10. 13. 32. 89. Spr. 732. KĀÇ. zu P. 2, 3, 51. WEBER, RĀMAT. UP. 355. मिथ्यात्व (von मिथ्या) n. 1) das Falschsein, Unrealität NILAK. 171. Schol. zu KĀP. 1, 41. जगन्मिथ्यात्व Verz. d. B. H. 187, 13. VJUTP. 55. 158. — 2) Verblendung, die niedrigste von den 14 Stufen, die nach dem Glauben der Ġaina zur Erlösung führen, Verz. d. Oxf. H. 397, a, 9. ÇATR. 14, 341. H. 73. मिथ्यातिन् (von मिथ्यात्व) adj. sich im Zustande der Verblendung (vgl. मिथ्यात्व 2.) befindend ÇATR. 14, 175. 224. 232. मिथ्यादर्शन (मि० + दर्०) n. 1) eine falsche Erscheinung MAITRĀJUP. 4, 2. — 2) Irrlehre VJUTP. 65. मिथ्यादृष्टि (मि० + दृ०) f. Irrlehre AK. 1, 1, 4, 13. VJUTP. 54. 59. PRAB. 37, 7. 9. u. s. w. मिथ्याध्यवसिति (मिथ्या + अ०) f. vergebliches Bemühen, Bez. einer best. Redefigur: Ausdruck der Unmöglichkeit einer Sache dadurch, dass für die Wirklichkeit derselben ein anderes Unmögliches vorausgesetzt

wird, z. B. वेश्यां वशयेत्खलत्रं वक्तुं nur wer einen Luftkranz trägt, kann eine Hure an sich fesseln, KUVALAJ. 128, a. मिथ्यानिरसन (मि० + नि०) n. = शपथ BHAR. zu AK. im ÇKDR. मिथ्यापण्डित (मि० + प०) adj. f. झा nur scheinbar unterrichtet, — klug KATHĀS. 6, 126. मिथ्यापुरुष (मि० + पु०) m. nur dem Scheine nach ein Mann Verz. d. B. H. 194, 1. 26 (Verz. d. Oxf. H. 354, a, 39). मिथ्याप्रतिज्ञ (मि० + प्रतिज्ञा) adj. wortbrüchig HARIV. 3955. R. 1, 23, 3. 76, 14. मिथ्याप्रवादिन् (मि० + प्र०) adj. unwahr sprechend, lügnerisch PAÑĀT. 1, 6, 49. मिथ्याप्रवृत्ति (मि० + प्र०) f. falsche Function (der Sinne) COLBB. Misc. Ess. I, 382. मिथ्याफल (मि० + फल) n. ein vorgespigelter —, eitler Vortheil, — Lohn Spr. 3305. P. 1, 3, 69, Sch. मिथ्याभिधान (मिथ्या + अ०) n. eine falsche, unwahre Aeusserung, — Aussage MBH. 13, 328. मिथ्याभियोग (मिथ्या + अ०) m. eine falsche Forderung, — Beschul- digung AK. 1, 1, 5, 11. H. 268. मिथ्याभिषंसन (मिथ्या + अ०) n. eine falsche Beschuldigung AK. 1, 1, 5, 11. JĀĀ. 2, 289. Dieser und der vorangehende Artikel werden im AK. unterschieden. मिथ्याभिशास्ति (मिथ्या + अ०) f. dass. HARIV. 2089. मिथ्याभिशाप (मिथ्या + अ०) m. 1) dass. HARIV. 2090. — 2) eine falsche Voraussagung: शुक्लपते चतुर्थ्यति सिंहे चन्द्रस्य दर्शनम् । मिथ्याभिशापं कु- रते न पश्येत्तत्र तं ततः ॥ BHOĀRĀĀ in TITHĀDIT. ÇKDR. मिथ्यामति (मि० + म०) f. Irrthum AK. 1, 1, 4, 13. H. 1374. मिथ्यामान (मि० + 1. मान) m. falscher Stolz VJUTP. 58. मिथ्यायोग (मि० + योग) m. falscher Gebrauch, falsche Anwendung ÇĀRṅG. SĀṂH. 1, 7, 112. VĀGBH. 1, 12, 45. 47. 49. 53. मिथ्यावाक्य (मि० + वा०) n. eine unwahre Rede, Lüge R. 3, 13, 4. 6. मिथ्यावाच् (मि० + वाच्) adj. dessen Worte unwahr sind, lügend SĀB. D. 72. 1. मिथ्यावाद (मि० + वाद्) m. eine unwahre Rede, Lüge MBH. 4, 2342. PAÑĀT. ed. OFN. 43, 3. 2. मिथ्यावाद (wie eben) adj. unwahr redend, lügnerisch Spr. 2553. मिथ्यावादिन् (मि० + वा०) adj. dass. M. 8, 400. R. 2, 52, 57. 4, 34, 19. Spr. 1617. PAÑĀT. 52, 14. 100, 21. मिथ्याव्यापार (मि० + व्या०) m. eine falsche Beschäftigung, eine Be- schäftigung mit Sachen, die Einen nicht angehen, PAÑĀT. 9, 24. मिथ्यासालिन् (मि० + सा०) m. ein falscher Zeuge: ०सालिप्रदात्स् false Zeugen vorführend PAÑĀT. 1, 6, 47. मिथ्याहार (मिथ्या + आ०) m. verkehrte Nahrung, falsche Diät SUÇR. 1, 89, 13. 2, 37, 19. ÇĀRṅG. SĀṂH. 3, 1, 7. मिथ्योत्तर (मिथ्या + उ०) n. eine unwahre Antwort (vor Gericht) ÇKDR. und WILSON. मिथ्योपचार (मिथ्या + उ०) m. 1) eine erheuchelte Dienstleistung, — Freundschaft Spr. 3077. — 2) falsche Behandlung SUÇR. 2, 350, 7.